

Hayat mertebeleri

Abdullah Bey: “Birinci Mektub’da bahsi geçen hayat mertebelerini açıklar mısınız? Şehitlerin ölüm acısı tatmaması ne demektir?”

Risâle-i Nur’dan Birinci Mektub, hayat mertebelerini beyan eder. Bu mertebeleri kısaca arz edelim:

1- Hayat mertebelerinden birincisi, bizim şu an içinde bulunduğumuz hayat mertebesidir. Yani dünya hayatıdır. Bu hayat mertebesinde varlığımızı sürdürebilmemiz için yemek, içmek, uyumak... vs. zorundayız. Zorunluluklarla, beşeriyet kayıtlarıyla çerçevenilmiş bir hayat mertebemiz var.

2- Hazret-i İlyas ile Hazret-i Hızır Aleyhimesselemin içinde buldukları hayat mertebesidir. Bize göre serbest bir hayatları vardır. Meselâ bir anda birçok yerde bulunabiliyorlar. Beşeriyet kayıtlarıyla hareket kabiliyetleri sürekli kısıtlanmıyor. İsterlerse yiyip içiyorlar. Fakat bizim gibi mecbur değiller.

3- Hazret-i İdris ile Hazret-i İsa Aleyhimesselemin içinde buldukları hayat mertebesidir. Bu iki Peygamber de gökte dünyevî vücutlarıyla birlikte buldukları halde, melek hayatı gibi bir hayat yaşıyorlar. Beşeriyet kayıtlarından uzaktırlar. Vücutları yıldızimsı bir şeffaflık ve nuranî bir letâfet içindedir.

4- Şehitlerin hayatıdır. Şehitlerin ölmediklerini ve kabir hayatının üstünde bir hayat tabakasında yaşıyor olduklarını Kur’ân’dan öğreniyoruz. Kur’ân diyor ki: “Siz, Allah yolunda öldürülenlere ölü demeyin! Onlar diridirler, yaşıyorlar; lâkin siz farkına varmazsınız!”¹ Çünkü onlar, Allah’tan daha üstün bir hayat umarak, dünya hayatlarını hak yolda fedâ etmişlerdir. Şüphesiz bu fedâkârlığın Allah katındaki karşılığı büyüktür. Çünkü Cenâb-ı Hak Kerîm’dir, Şekûr’dür, Vehhâb’dır, Müşfik’tir, Latîf’tir, Rahîm’dir. Yani cömerttir, karşılık vericidir, severek verendir, şefkat sahibidir, lütfedendir, merhamet sahibidir.

Bundandır ki Cenâb-ı Hak şehitlere dünya hayatından hiç de geri kalmayan, dünya hayatını hiç de aratmayan, dünya hayatından daha yüksek, daha canlı, daha diri ve her zerresi hayat ve şuur dolu, kedersiz, acısız, dertsiz, zahmetsiz, capcanlı bir hayatı hemen bahşediyor. Öyle ansızın bahşediyor ki, şehit olan birisi âdeta neye uğradığını şaşırıyor. Birdenbire kendisini olağanüstü yüksek nitelikli bir hayat

ortamında buluveriyor. Birdenbire hayat şartlarının değiştiğini, her Őeyin birdenbire lehine d6ndüğünü görüyor. Az 6nceki 6etin vuruşmalardan hi6bir eser, hi6bir üzüntü, hi6bir korku, hi6bir kaygı kalmamıştır artık. Düşman kurşunundan tamamen himaye altına alınmıştır.

Oysa diğer yandan, cesedi par6alanmış, kan revan i6inde yerde yatıyor olabilmektedir. Fakat o, bir başka hayatın 6i6eklerini 6oktan koklamaya başlamıştır. Onu yerlerin ve g6klerin nurlu ve faziletli sakinleri, âlem-i berzahın feyizli yetkilileri 6oktan karşılamıştır. O 6oktan kucaklarda dolaşmaya, tebrikler almaya, taltif görmeye başlamıştır. Öyle ki, düşmanların ne olduğunu düşünmeyecek, dostların nerede kaldığını bilmeyecek derecede yeni, olağanüstü, korumalı ve sıra dışı bir hayata girivermiştir. Öyle ki, “Bu dostlar da bir tuhaf oldu! Nereye gittiler? Nereye saklandılar?” diyecek derecede... Ya da, “Ben bu yeraltı sığınağını nasıl da bulup sığındım! 6atışmalar ne kadar da şiddetliydi! Neredeyse ölecektim!” dercesine bir hayata girmiştir.

şehitler kendilerini ölmüş bilmiyorlar. Ölümün ayrılık acılığını hissetmiyorlar. Bilâkis, az 6nce yanında yer alıp, şimdi olmayan dostlarının öldüğünü zannediyorlar.²

şehitler kendi ayrılık ve ölüm acılarını hissetmezler; fakat dünyada kalan 6ok sevdiği dostlarından ayrıldıklarını bilirler. Bu ayrılığın tatlı ateşini hissederler. Demek, bu ayrılık ateşini onlar 6ekilmez bir acı olarak değil, tatlı bir şefkat ve rahmet i6inde hissederler. 6ünkü 1- İ6inde buldukları âlem acı 6ekmeye müsait değildir. 2- Allah’a yakın olduklarından, Allah’a yakın bildikleri salih dostlarını rahmet dolu bir ümit i6inde merak ederler. 3- Bu ayrılık ateşinde, dünyevî acılarda olduğu gibi ümitsizlik ve isyan yoktur.

6ocuklar da bizim gibi hayatta iken birinci hayat mertebesindedirler. Üstad Hazretlerinin Eğridir gölündeki kayıkta 6ocuğa acıması, fırtınadan ve dalgadan korkmakta olan 6ocuğa şefkat duyduğu i6indir. Yoksa aynı fırtınadan dolayı altı kişi ile birlikte 6ocuk da ölseydi, 6ocuk da Allah’ın rahmetine gark olacak ve şehid olacaktı.

5- Beşinci hayat mertebesi, kabir ehlinin ruhanî hayatlarıdır. Ölüm yokluk değil; hayatın cisim gömleğinden sıyrılıp ruhanî bir boyut kazanmasından ibarettir.³ Kabir ehlinin hayatları cisim boyutlu değil; ruhanî boyutludur.

Dipnotlar:

1- Bakara Sûresi: 154;

2- Mektûbât, s. 12;

3- Mektûbât, s. 13